
NÁZORY ČTENÁŘŮ

K ÚKOLŮM REB

(Článek uveřejněný ve VM č. 4/1990)

Význam radioelektronického boje se v současné době zvyšuje, jak potvrzují zkušenosti z posledních lokálních válek, VŠC a cvičení s vojsky. Do popředí vystupuje především komplexnost jeho vedení, jak zdůraznil plukovník Ing. Ladislav Hadaš ve svém článku, zveřejněném ve VM č. 4/1990. Já bych chtěl reagovat na jeho vyjádření z pozice útvaru REB frontové podřízenosti.

Se závěry plk. Hadaše plně souhlasím. Početní stav armád NATO nebude v budoucnosti zvyšován, dojde pravděpodobně k jeho snížení. Je všeobecně známo, že státy NATO mají zájem na tom, aby se bojeschopnost jejich armád snížila co nejméně. Jednou z cest je široké zavedení automatizovaných systémů velení a řízení, které zvyšuje možnosti využití bojových prostředků. Proto bojová síla armád bude klesat pomaleji, než jejich početní stav. Domnívám se, že bychom proto měli u všech stupňů velení přijímat účinnější kroky ke komplexnímu vedení REB a naplňování všech jeho složek, tj. ničení, rušení, ochraně vlastních systémů velení a řízení i boji s technickým průzkumem nepřítele.

Myslím si, že význam REB poroste především na taktickém stupni. Zde jsou v současné době zřizovány jednotky REB. Jejich vybavení novou moderní technikou je základní podmínkou efektivnosti boje se systémy velení a řízení nepřítele taktického stupně. Ne však jedinou. Tuto moderní techniku lze využít pouze za podmínek účinného centralizovaného řízení, a to pokud možno automatizovaného. Dynamika současného boje vyžaduje v nejkratším možném čase zpracovat maximum informací a v reálném čase je použit k přenášení úsilí na objekty, které mají pro nepřítele největší význam. Systém velení a řízení nepřítele je dnes nejzranitelnější u taktického stupně velení. I zde je **nejdůležitější součástí REB ničení**. Z toho vyplývá, že REB taktického stupně by měl být řízen z jednoho centra, především je třeba dovedně spojit výsledky ničení radioelektronických systémů nepřítele s jejich efektivním rušením.

Domnívám se, že prostředky REB je vhodné používat soustředěně a k vedení REB využívat i jednotky divizí druhých sledů.

Poněkud jiná situace nastává u operačního stupně. Zde se projevuje nízká efektivnost prostředků, které jsou dnes v naší armádě k dispozici. Základem výzbroje jsou těžké KV rušiče bez možnosti jejich automatizovaného řízení. Systém Hodnota sice poněkud zrychlil zpracování výsledků průzkumu, ale neuspíšilo se navedení rušičů. Důležitým faktem zůstává, že nepřítel přechází na druhy spojení, které současnými prostředky nemůžeme ovlivnit. Domnívám se, že východiskem pro narušení jeho spojovacích systémů je jejich ničení a donucení přejít na záložní KV spojení. Vystupuje tu do popředí především ničení, jako základní složka REB. Poněkud lepší situace je u taktického letectva nepřitele, kde jsou k dispozici efektivní prostředky k rušení RNS Takan, VKV leteckého spojení a řízení letounů ve vzduchu.

Velký význam má hluboká znalost radioelektronické situace již v míru. Tu lze zabezpečit pouze trvalým sledováním radioelektronických objektů nepřitele již v míru a průběžným vyhodnocováním jejich charakteristik i taktiky použití. K tomu napomáhá bojová služba u útvarů REB v současné době. Nyní je třeba řešit především technicko-organizační a kádrové problémy s touto službou spojené.

Svým článkem jsem chtěl zdůraznit nutnost neustálého zkvalitňování vedení REB u všech stupňů velení při naplňování obranné doktríny členských států Varšavské smlouvy.

Major Ing. Josef Zápotocký